

A félelem éve

Európai Színházi Találkozóra kerül sor Stuttgartban a Tri-bühne Színház szervezésében szeptember 23. és október 16. között. A rendezvényen két magyar társulat is részt vesz. A kaposvári Csiky Gergely Színház Barczy László rendezésében **Eörsi István Kihallgatás** című darbját mutatja be, a budapesti Katona József Színház pedig Böll-Bere-ményi: Katharina Blum el-vezetett tisztességével, és Kárpáti Péter Akárkijével lép fel. Az előbbi Ascher Tamás, az utóbbit Zsámbéki Gábor állította színpadra.

Zsámbéki egyébként csak néhány napra jött haza Stuttgartból, ahol most a Tri-bühne-ben viszi színpadra Milan Kundera: Jakab meg a gazdája című színművét, amely a fesztivál nyitó előadása lesz.

– Nyolcadik alkalommal rendezek ott. Szeretek velük dolgozni, kötöttségek nélküli, jó hangulatú társulat. Csak addig tartózkodom itthon, amíg egy korábbi közös produkció-ónkkal, A Szecsuáni jó lélekkel Brnóban vendégszerepelnek – mondja Zsámbéki Gábor.

– *Élső ízben tartják ezt a színházi találkozót. Milyen célokkal?*

Csákányi Eszter és Sinkó László az Akárkiben

– Tervezik, hogy időközönként megismétlik. Az elsőre főleg olyan előadásokat hívtak meg, közülük nem egy legendásat, amelyekkel átfogó képet adhatnak a kelet-európai átalakulások utáni politikai helyzetről. A cseheket három színház is képviseli, a prágai Cinoherny Club, a Studio Ypsilon és a brnói Centrum Experimentalního Divadla. Ez utóbbi egy egészen különleges előadást hoz magával, a Shakespeare-mánia I-III. címűt. Peter Scherhauser rendezésében szellemes összeállítást készítettek az angol író összes darbjából úgy, hogy a három részt egy-egy konkrét dráma köré építették. Erkezik két francia csapat is, a párizsi Les Quarks és a besanconi Theatre de la Roulette. A berlini Schaubühne Miriam Goldschmidt jól ismert Dibbuk-elő-

dását mutatja be. Goldschmidt egyébként a találkozó ideje alatt egy másik produkciót is rendez, amelynek címe A halál Németországból jön. Különböző nemzetiségű színészek improvizálnak a témára.

– *Nem éppen optimista cím. Vélemény a saját helyzetiükről, a térségről?*

– Aggodalommal figyelik az országukban zajló politikai változásokat, és azt, hogy sorra szűntetik meg a német színházakat. Legutóbb például a Schiller Theater miatt szerveztek óriási tüntetést. Rossz elgondolás, hogy azonnal be kell zárni azt a kulturális intézményt, amelyik kevésbé működik jól. Ez kényelmesebb megoldás, mint az átalakítás lehetőségét kutatni. A németek rendkívül gazdag színházi rendszere most „re-csegni-roogni” látszik. De sajnos a színházi válság nemcsak ebben az országban, hanem szinte egész Európában mutatkozik. Az Unió vezetői tagjaként számtalanszor tiltakoztam valamelyik teátrum bezárása ellen. Néha ugyan sikerül megmenteni őket, de a jelek akkor is nagyon rosszak.

(KARÁCSONY)